

25.2.2026

לכבוד נשיא אוניברסיטת חיפה, פרופ' גור אלרואי

ארגון אקדמיה לשוויון מביע שאט נפש ומגנה בתוקף את דבריו של נשיא אוניברסיטת חיפה, גור אלרואי, כפי שהובאו בראיון עמו בעיתון "מקור ראשון" ב-13.2.2026. קשה להעלות על הדעת נשיא של אוניברסיטה ציבורית המתנסח בבוז ובגזענות כה בוטה ביחס אל הסטודנטים הפלסטינים הפוקדים את כתלי המוסד אותו הוא מנהל ומאשים את חברי הסגל של האוניברסיטה שהוא אינו מסכים עם דעותיהם הפוליטיות בהתססה פוליטית.

במהלך הראיון פרופ' אלרואי נדרש להצדיק את העובדה כי למעלה משליש מן הסטודנטים הלומדים במוסדו הם פלסטינים, ולא הסתיר את אי-שביעות רצונו ממצאות זו. בניגוד לפרנסי האוניברסיטה הקודמים, אשר ציינו מגוון דמוגרפי זה לחיוב ותיארו כמעיד על דו-קיום המייחד את האוניברסיטה הצפונית, אלרואי לא טרח להסתיר את השקפתו כי מדובר בתמונה עגומה המשקפת את ריבוי התושבים הערביים בגליל באופן כללי, וכי את המצב המצער הזה יש לשנות באמצעות התיישבות יהודית. לבד מצידודו ביהוד הגליל, אלרואי משבח בראיון את הנאמנות הלאומית של האוניברסיטה שלו משום שהסטודנטים הפלסטינים הלומדים בה, לדעתו, נעדרי סוכנות פוליטית. לדבריו, סטודנטים פלסטינים "הם אזרחים טובים" משום שהם "מדברים עברית", ו"לא מעורבים שאין להם אף דעה פוליטית". זוהי הפגנת אדנות והתנשאות, אם לא איום מרומז. היא מתנה את היחס החיובי אל הפלסטינים רק בתנאי שאין להם, ולא צריכות להיות להם, השקפות או שאיפות פוליטיות הקשורות לעם שלהם, לחברה שלהם, ולתרבותם. ספק אם נשיא אוניברסיטה מחוץ לישראל שהיה מתבטא באופן דומה ביחס לסטודנטים יהודים הלומדים בקמפוס שלו לא היה מואשם באנטישמיות גסה, ובצדק. כדי להוסיף חטא על פשע, בחר אלרואי להשתלח ב"חברי סגל פרוגרסיביים" ש"מביאים עלינו צרות". זוהי לא רק האשמה מופרכת אלא אמירה מקוממת שמטרתה לעורר בהלה בקרב ציבור החוקרות והחוקרים המצוינים באוניברסיטת חיפה שמא יעזו להביע דעה שאינה עולה בקנה אחד עם דעותיו של נשיא האוניברסיטה.

דברי בלע אלה לא נאמרים בחלל ריק אלא באים על רקע תמונה עגומה מאוד מאופן התנהלות האוניברסיטה בשנתיים האחרונות. מיד לאחר ה-7 באוקטובר 2023 הייתה אוניברסיטת חיפה המוסד הראשון שהשעה סטודנטים פלסטינים בשל התבטאויות ברשתות החברתיות – וזאת ללא דיון או שימוע. בראיון, אלרואי אינו מזכיר ולו במילה את ההתעמרות והרדיפה השיטתית של סטודנטים פלסטינים שהעזו להביע עמדות פוליטיות. יתר על כן, הוא גם מדלג בקלילות על העובדה שכאשר חברי סגל מתוך האוניברסיטה ניסו לבקר את ההשעיות השרירותיות ודרשו יישום הוגן של תקנון המשמעת של האוניברסיטה והפרוצדורה המקובלת, הם ננצפו בחומרה. אי לכך, בניגוד ליתר האוניברסיטאות, באוניברסיטת חיפה שתחת הנהגתו של אלרואי כמעט שלא התאפשרו פעולות מחאה בשנתיים האחרונות. קשה שלא להתרשם שמטרתו הברורה של הראיון היא לקדם את הפרופיל האישי של אלרואי לבדו, לא לטפח אווירה של שיח ושיג וריבוי דעות במוסד שעליו הוא מופקד, ולהעלות את קרנו בעיני קוראי העיתון המזוהה עם הימין הלאומי בישראל.

דומה שעלינו להזכיר לפרופ' אלרואי כי אוניברסיטאות קיימות כדי להרחיב את אופקי המחשבה והפעולה האנושית, וכי אלה מוסדות שבהם הסקרנות מוגנת, רעיונות מטופחים, המחלוקת נדרשת, וכי כל חבר בקהילה זו זכאי לקבל את הכלים הנחוצים למימוש הפוטנציאל האינטלקטואלי המלא שלו. במיטבם, נשיאי אוניברסיטה משמשים כמנהיגים אינטלקטואליים, ולא כעסקנים פוליטיים, ובדבריהם ובהתנהלותם הם מדגימים יושרה, מעוררים תחושת מטרה משותפת ותומכים בחתירה לידיע כטובת הציבור כולו. מצער ומקומם לראות נשיא אוניברסיטה בישראל המתעלם בגסות רבה כל כך מן המסד המשותף הזה.

בברכה,
ועד אקדמיה לשוויון

העתקים:

- יו"ר חבר הנאמנים, דב ויסגלס